

biyoloji bölümü mezunlarının kendi alanlarında tıpta uzmanlık eğitimi almasına imkan sağlayan idari düzenlemeler ile istikrarlı bir durumun oluştuğu, bu istikrarlı durumun değiştirilmesini gerektirecek bir bilimsel ve hukuki gerekçenin bulunmadığı, veteriner, eczacı, kimyagerlere tıpta uzmanlık eğitimi imkanı sağlanırken biyoloji mezunlarının kapsam dışında bırakılmasının eşitlik ilkesine aykırı olduğu ve bu nedenlerle düzenlemenin üst hukuk normlarına ve yerleşik yargı içtihatlarına aykırı olduğu ileri sürülerek iptali ve yürütmenin durdurulması istemidir.

Savunmaların Özeti :Dava konusu düzenlemenin, yargı kararları uyarınca 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Yasanın 9.maddesinde yapılan değişiklik temel alınarak yapıldığı, düzenleme yapılırken konusunda uzman akademik çevrelerden, üniversitelerden ve meslek odalarından bilimsel görüş alındığı, 1219 sayılı Yasa uyarınca yalnızca tıp fakültesi mezunlarının tıpta uzmanlık eğitimi almasının gerektiği ve bunun tek istisnasının 992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamüller Aranılan Umuma Mahsus Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarları Yasasında belirtilen meslek mensupları olduğu ve bunların veteriner, eczacı, kimyager olarak anılan Yasada sayıldığı dolayısıyla bu istisnanın yorum yoluyla biyologları da kapsayacak şekilde genişletilemeyeceği, Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin geçici 4.maddesinde yer alan düzenlemenin amacının biyologların eğitim hakkının elinden alınması olmadığı, biyologların eğitiminin tıp fakültesinde alınan eğitimden oldukça farklı olduğu, tedaviyi yönlendirecek tahlillerin yapılabilmesi için tıp fakültesi mezunu olmanın şart olduğu ve zaten biyologların 2547 sayılı Yasa uyarınca doktora eğitimi alarak laboratuvarlarda görev yapabildiği, dava konusu düzenlemenin amacının sağlık hizmetinin uzman kişiler tarafından daha nitelikli bir şekilde sunulması olduğu belirtilerek, yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi ... Düşüncesi : Tıpta Uzmanlık Eğitimine ilişkin usul ve esaslar 1929 yılından bu yana idari düzenlemelerle (tüzük-yönetmelik) belirlenmektedir. Tıp alanı dışında yer alan (eczacı, veteriner, kimyager, biyolog) meslek mensuplarına da; 1956 yılından bu yana 1219 sayılı Yasa ve ihdas edildiği tarihte ülkemizde biyoloji bölümü bulunmayan 992 sayılı Yasa uyarınca ve yargı organlarının da kararları ile kendi bölümleriyle sınırlı olarak tıpta uzmanlık eğitimi imkanı sağlanmaktadır. 1219 sayılı Yasanın 9. maddesinde tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esasların Yönetmelikle düzenleneceği yönünde yapılan değişikliğin ardından yayımlanan ve dava konusu düzenlemeyi içeren Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği ile veteriner, kimyager ve eczacıların tıbbi biyokimya ve tıbbi mikrobiyoloji alanında tıpta uzmanlık eğitimi alması yönünde uygulamaya devam edilirken, biyoloji bölümü mezunları kapsam dışında bırakılmıştır.

İdari işlemin, idareyi eylem ve işlemden bulunmaya sevkeden hukuki neden olan

“sebepler” ögesindeki hukuka aykırılık işlem yargı mercii önüne getirildiğinde resen dikkate alınacaktır. Ayrıca idarenin yetki sahibi olduğu alanlarda yapacağı düzenlemelerde, haklı bir neden olmadan yerleşik, istikrar kazanmış uygulamalarından ayrılması sahip olduğu serbestiyi düzenli idare ilkesine ve bu ilkenin bağlı olduğu eşitlik ilkesine aykırı kullanması anlamına gelecektir.

Bu bağlamda; 1219 sayılı ve 992 sayılı Yasalara dayanılarak yürütülen ve hukuki istikrar kazanmış idari uygulama uyarınca belli alanlarla sınırlı olmak üzere tıpta uzmanlık eğitimi alabilen biyoloji bölümü mezunlarının; bu konuya ilişkin olarak anılan Yasalarda bir değişikliğe gidilmediği halde, bir başka ifadeyle hukuki bir neden olmadan, 992 sayılı Yasanın Yargı kararı ile de belirlenmiş uygulamasını daraltacak şekilde ve kamu yararını gerçekleştirecek konuya ilişkin bilimsel bir gerekçe olmadan, tıpta uzmanlık eğitimini almasını engelleyen ve düzenli idare ilkesine aykırı olarak düzenlenen Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin geçici 4. maddesinde hukuka uyarlık bulunmadığı ve yürütmesinin durdurulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı ... Düşüncesi : Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 27. maddesinin 2. fıkrasında, idari işlemin uygulanması halinde giderilmesi güç veya olanaksız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşullarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verileceği kuralı yer almıştır

Uyuşmazlık;18.07.2009 gün ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin geçici 4.maddesinde yer alan "19/3/1927 tarihli ve 992 sayılı Kanun hükümlerine göre veteriner, eczacı ve kimyager olanlar, kendi alanlarına ilişkin düzenleme yapıncaya kadar tıbbi biyokimya ve tıbbi mikrobiyoloji alanlarında TUS'ta başarılı olmaları kaydıyla uzmanlık eğitimi yapabilir"; hükmünün iptali isteminden doğmuştur.

14.4.1928 gün ve 938 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Yasanın, 04/04/2007 gün ve 26483 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5614 sayılı Yasanın 4.maddesi ile değiştirilen 9. maddesi hükmüyle Sağlık Bakanlığının sürekli kurulu niteliğinde Tıpta Uzmanlık Kurulu ihdas edilmiştir. Maddenin son fıkrasında;"Kurulun çalışma usûl ve esasları ile ilgili diğer hususlarla ihtisas belgelerinin alınması ve uzmanlık eğitimi ile ilgili diğer usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelik yürürlüğe konuluncaya kadar, mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir"; hükmü yer almaktadır.

30.3.1927 gün ve 580 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ve yayımından 15 gün sonra yürürlüğe giren 992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamüller Aranılan Umuma Mahsus Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarları Yasasının 1. maddesinde; "Muayyen ücret mukabilinde veya meccanen sariri taharriyat ve tahlilat yapılan veya masli teamüller aranılan umuma mahsus bakteriyoloji ve kimya laboratuvarları, yapılacak tahlilat ve taharriyatın cinsine göre ihtisas vesikasına malik ve Türkiye'de icrayı sanata mezun tabip, baytar, eczacı veya kimyagerler tarafından Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletinin müsaadesi istihsal edilmek suretiyle açılır"; hükmüne, 2.maddesinde ise; Laboratuvar açacak her mütehasıs mahalli sıhhiye ve muaveneti içtimaiye müdiriyetine bir istida ile müracaat eder ve bu istidasına atideki evrak raptedir, a - Nüfus tezkeresi, diploma, tababet ve şuabatı sanatlarının tarzı icrasına dair kanun ile nizamnamesinde münderiç ihtisas vesikaları hakkındaki hükümlere muvafık olarak alınmış vesikalar veya suretleri. b - Laboratuvarların ismi, muvazzah adresi ve krokisi, iştigal edeceği tahlilatın envar ve tahlilatın her nev'ine nazaran tesbit edilen ücretler miktarı laboratuvarlarda şerik veya memur sıfatıyla ifayı vazife edecek mütehasısların isimlerini, alatını ve edavatını ve echize ve müfredatını muhtevi beyanname."; hükmüne yer verilmiştir.

1219 sayılı Yasanın, 5614 sayılı Yasa yayımlanmadan önce yürürlükte bulunan ve

1219 sayılı Yasanın ihdas edildiği tarihten anılan değişiklik yürürlüğe girene kadar değiştirilmemiş olan 9. maddesinde; "İhtisas vesikalarının sureti ahzi ve bu hususta mer'i olması lazım gelen kavait işbu kanunun tarihi meriyetinden sonra Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur" hükmü yer almakta ve bu hüküm uyarınca tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esaslar Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanacak tüzük ile belirlenmekte idi. Günümüze kadar anılan madde hükmüne dayanılarak; 1929 yılında Tababet ve İhtisas Vesikaları Hakkında Nizamname, 1947 yılında Tababet Uzmanlık Belgeleri Tüzüğü, 1956 yılında Tababet İhtisas Nizamnamesi, 1961 yılında Tababet İhtisas Tüzüğü, 1962 yılında Tababet Uzmanlık Tüzüğü, 1973 yılında Tababet Uzmanlık Tüzüğü, 2002 yılında ise Tıpta Uzmanlık Tüzüğü yayımlanarak yürürlüğe girmiş ve anılan idari düzenlemeler tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin uygulamayı belirlemiştir.

20.1.1956 gün ve 13426 sayılı Resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Tababet İhtisas Nizamnamesinin 3.maddesi ile tıp alanı dışında bulunan kimyager, veteriner, eczacı gibi meslek gruplarına kendi alanlarında uzmanlık eğitimi imkanı verilirken, Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü mezunlarına da bakteriyoloji ve parazitoloji alanında ihtisas imkanı tanınmıştır. Buna paralel olarak 1973 yılında yayımlanan Tababet Uzmanlık Tüzüğü'nün "asistan olma şartları" başlıklı 6. maddesinin b bendi ile de; Fen Fakültesi Biyoloji bölümü mezunlarına; mikrobiyoloji, biyokimya, klinik mikrobiyoloji, klinik biyokimya, tıbbi histoloji ve embriyoloji, fizyoloji alanlarıyla sınırlı olmak üzere tıpta uzmanlık eğitimi imkanı tanınmıştır. 1973 tarihli Tüzük uzun süre uygulandıktan sonra Tıpta Uzmanlık Tüzüğü 19.6.2002 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiş ancak bu tüzüğün asistan olma şartlarını belirleyen 14. maddesinde, tıp alanı dışında yer alan meslek mensuplarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesine ilişkin bir hükme yer verilmemiştir. 2002 yılında yayımlanan tüzüğün tasarısına ilişkin olarak Danıştay 1. Dairesinin 12.4.2002 gün ve E:2002/10;K:2002/54 sayılı kararında; *992 sayılı Yasa ve 1973 tarihli Tababet Uzmanlık Tüzüğü ile veteriner,eczacı,kimyager ve biyologlara tıpta uzmanlık eğitimi alabilmeleri konusunda olanak sağlandığı, tasarı da ise bu konuda bir düzenlemeye yer verilmeyerek uzmanlık eğitimi imkanının anılan meslek mensuplarının elinden alındığı, ancak 992 sayılı Yasanın 2. maddesinin (a) bendi hükmünde yer alan düzenleme nedeniyle tüzük metnine anılan meslek mensupları için kendi alanlarında yeni düzenleme yapılanaya kadar tıpta uzmanlık eğitimi almalarını sağlayacak şekilde 5. madde hükmü eklendiği* belirtilmiştir. Bu doğrultuda Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nün Geçici 5.maddesinde; "11/4/1928 günlü ve 992 sayılı Kanun ile 5/4/1973 tarih ve 7/6229 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Tababet Uzmanlık Tüzüğü'nün 6 ncı maddesi hükümlerine göre uzman olma hakkı tanınanlar için kendi alanlarına ilişkin düzenleme yapıncaya kadar bu Tüzük hükümleri uygulanır" hükmüne yer verilmiştir. Bir başka ifadeyle 992 sayılı Yasa ve Tababet Uzmanlık Tüzüğü ile uzun süre yürürlükte olan uygulamaya gönderme yapılarak eczacı, kimyager, veteriner ve biyoloji bölümü mezunlarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilme imkanı korunmuştur.

Yönetmeliği 18.7.2009 gün ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmelik yukarıda belirtildiği üzere 1219 sayılı Yasanın 5614 sayılı Yasa ile değişik 9. maddesine dayanmaktadır. Tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esasların tüzük ile değil yönetmelikle düzenlenmesi konusunda yetki veren bu yasal değişiklik, 2002 tarihli Tıpta Uzmanlık Tüzüğünü açıkça ortadan kaldıran bir hüküm içermese de; Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğini kastederek, "Bu yönetmelik yürürlüğe konuluncaya kadar, mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir" ibaresiyle ve yukarıda belirtildiği gibi artık tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esasların yönetmelikle düzenleneceğini belirlemesiyle 2002 tarihli Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nün uygulanması imkanını hukuken ortadan kaldırmıştır, bir başka ifadeyle 18.7.2009 tarihi itibarıyla tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esasları belirleyen tek idari düzenleme Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğidir.

Bu Yönetmelikte de, dava konusu uyuşmazlığa ilişkin olarak 2002 tarihli Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nde olduğu gibi uzmanlık eğitimine giriş sınavı başvuru koşullarını belirleyen 16. maddede, tıp alanı dışında yer alan meslek mensuplarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesine ilişkin bir hükme yer verilmemiş ancak geçici 4. madde ile, 992 sayılı Yasa hükümlerine göre veteriner, eczacı, kimyager olanlar için kendi alanlarında düzenleme yapılabildiği kadar tıbbi biyokimya ve tıbbi mikrobiyoloji alanlarında tıpta uzmanlık eğitimi alabilme imkanı sağlanmakla beraber biyoloji bölümü mezunları madde metninde yer almamıştır.

Tıp alanı dışında yer alan meslek mensuplarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesine dair hükümler, yukarıda açıklandığı gibi 1956 yılından bugüne kadar idari düzenlemeler (tüzük-yönetmelik) için de yer almıştır. 1219 sayılı Yasada Tıp alanı dışında yer alan meslek mensuplarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesine ilişkin bir hüküm bulunmamakla birlikte, yukarıda alıntısı yapılan 992 sayılı Yasada bu konuya ilişkin olarak dolaylı da olsa hüküm bulunmaktadır. Şöyle ki; 992 sayılı Yasada, bakteriyoloji ve kimya laboratuvarı açabilmek için gerekli belgeler arasında 1219 sayılı Yasa uyarınca alınmış ihtisas vesikasına yer verilmiştir. Dolayısıyla tabipler dışında, bakteriyoloji ve kimya laboratuvarı açacak kişilerin, 1219 sayılı Yasa uyarınca belirlenen tıpta uzmanlık eğitimini alması öngörülmektedir. Diğer taraftan, 992 sayılı Yasa metninde biyoloji bölümü mezunlarından açıkça bahsedilmediği görülmektedir. Ancak 1927 yılında 992 sayılı yasa ve 1928 yılında bu yasaya dayanılarak çıkarılan ve laboratuvarların teknik özelliklerine ilişkin düzenleme yapan yönetmelik ihdas edilirken ülkemizde akademik olarak biyoloji bölümü bulunmamakta olup, ilk biyoloji bölümü 1933 yılında kurulmuştur ve ayrıca bakteriyoloji ve kimya laboratuvarlarına ilişkin olarak mevzuatımızda 992 sayılı Yasa dışında başkaca bir düzenleme bulunmamaktadır.

İdarelerin tesis ettikleri işlemlerin (bireysel-düzenleyici) unsurlarından olan sebep unsuru idareyi işlem yapmaya iten hukuki neden, bir başka ifadeyle; tüm idari işlemlerde olduğu gibi işlemle gerçekleştirilmeye çalışılan kamu yararına dayanan hukuki, somut durumdur. İdari

işlemin sebep ögesindeki hukuka aykırılık işlem yargı mercii önüne getirildiğinde resen dikkate alınacaktır. Dolayısıyla, yukarıda belirtildiği gibi bugüne kadar tıp alanı dışında yer alan meslek mensuplarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesine dair hükümlerin idari düzenlemelerde yer aldığı dikkate alındığında, davalı idare tarafından ileri

sürüldüğünün aksine; bugüne kadar süregelen uygulamada değişiklik yapan dava konusu düzenleme ile biyoloji bölümü mezunlarının tıpta uzmanlık eğitimi kapsamının dışında bırakılmasına ilişkin hukuki değerlendirme, yerindelik denetimi olmayacaktır.

Anayasamızın 10.maddesinde yer alan eşitlik ilkesinin görünülerinden biri de düzenli idare ilkesidir. Düzenli idare ilkesi; idarenin düzenleme yapma yetkisine sahip olduğu alanlarda, bu alanları tüzük yönetmelik gibi idari metinlerle objektif bir şekilde düzenlemesi ve sürekli uygulamalar ile hukuki istikrarı tesis ederek buna uymasıdır. Dolayısıyla, idarenin düzenleme yetkisine sahip olduğu alanlarda, aynı ve benzer durumda olan kişi ve olaylar için eşit uygulamayı sağlamak adına objektif düzenlemeler yapması ve istikrarlı uygulamalarda bulunması gerekmektedir. Bu bağlamda; idarenin yetki sahibi olduğu alanlarda yapacağı düzenlemelerde, haklı bir neden olmadan yerleşik, istikrar kazanmış uygulamalarından ayrılması sahip olduğu serbestiyi düzenli idare ilkesine ve bu ilkenin bağlı olduğu eşitlik ilkesine aykırı kullanması anlamına gelecektir.

Yukarıda açıklandığı üzere ülkemizde 1929 yılından bu yana tıpta uzmanlık eğitimi tüzükler ile düzenlenmekte ve 1956 yılından bu yana da kendi bölümleriyle ilintili olan alanlarla sınırlı olmak üzere veteriner, eczacı, kimyager ve biyoloji bölümü mezunlarına tıpta uzmanlık eğitimi alabilme imkanı, 1219 ve 992 sayılı yasalar uyarınca sağlanmaktadır. Bu kapsamda uzun süredir devam eden ve idari düzenlemelerle belirlenen istikrar kazanmış uygulamaya ilişkin olarak, ne 1219 sayılı Yasada ne de 992 sayılı Yasada bir değişiklik yapılmıştır. Bir başka ifadeyle bu kapsamda idareyi tıp alanı dışında yer alan meslek mensuplarının tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesine ilişkin idari uygulamada değişiklik yapmaya sevkedecek hukuki bir neden bulunmamaktadır. Kaldı ki Danıştay 1. Dairesinin, veteriner,eczacı,kimyager ve biyologların 992 sayılı Yasa uyarınca tıpta uzmanlık eğitimi alabilmesi için gerekli düzenleme yapılması yönündeki yukarıda alıntısı yapılan 12.4.2002 günlü kararı ve 1219 ve 992 sayılı Yasa dikkate alınarak düzenlenen tüzükler ile bugüne kadar yapılan uygulama; bu konuda, dayanağı olan istikrar kazanmış bir hukuki durum oluştuğunu ortaya koymaktadır.

Diğer taraftan davalı idarece; biyoloji bölümü mezunlarının tıp fakültesi mezunları gibi bir eğitim almadığı için sağlık hizmetinin daha nitelikli sunulması amacıyla bu düzenlemeye gidildiği belirtilmiş ise de; yine tıp eğitimi almamış olan eczacı, veteriner ve kimyagerlere uzmanlık eğitimi imkanı veren dava konusu geçici 4. madde ile zaten tıbbi mikrobiyoloji ve tıbbi biyokimya alanlarıyla sınırlı olarak uzmanlık eğitimi imkanı tanındığı ve biyoloji biliminin alt dalları arasında mikrobiyoloji ve biyokimyanın bulunduğu ve ayrıca biyoloji bölümü öğrencilerinin öğrenim süresince mikrobiyoloji ve biyokimya derslerini bir dönemden fazla olacak şekilde aldıkları dikkate alındığında davalı idarenin bu iddiasına itibar edilmemiştir. Dolayısıyla bu konuda idareyi değişiklik yapmaya sevkedecek ve kamu yararını gerçekleştirecek bir hukuki neden oluşturacak şekilde bilimsel bir gerekçenin olmadığı da açıktır.

Bu duruma göre, 1219 sayılı ve 992 sayılı Yasalara dayanılarak yürütülen ve hukuki istikrar kazanmış idari uygulama uyarınca belli alanlarla sınırlı olmak üzere tıpta uzmanlık eğitimi alabilen biyoloji bölümü mezunlarının; bu konuya ilişkin olarak anılan Yasalarda bir değişikliğe gidilmediği halde, bir başka ifadeyle hukuki bir neden olmadan, 992 sayılı Yasanın Yargı kararı ile de belirlenmiş uygulamasını daraltacak şekilde ve kamu yararını gerçekleştirecek konuya ilişkin bilimsel bir gerekçe olmadan, biyoloji bölümü mezunlarının tıpta uzmanlık eğitimini almasını engelleyen ve düzenli idare ilkesine aykırı olarak düzenlenen Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin geçici 4.maddesinde eksik düzenleme nedeniyle hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Bu nedenlerle, temel idare hukuku prensiplerine ve hukuka açıkça aykırı olan dava konusu düzenlemenin, biyoloji bölümü mezunlarının tıpta uzmanlık sınavına girmelerini engelleyecek olması dikkate alındığında,giderilmesi güç veya olanaksız zararlar doğuracağı da açıktır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı Yasanın 27. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmiş olduğu anlaşıldığından dava konusu Yönetmeliğin geçici 4. maddesinin yürütülmesinin durdurulmasına 6.11.2009 gününde oybirliği ile karar verildi.